

Optimista a GYHK edzője

Féltávnál hetedik az Erste Ligában a nyáron alapított hokicsapat

● Az alapszakasz felét letudta a Gyergyói HK a jégkorong Erste Ligában. Kíváncsiak voltunk arra, hogy Vitalij Donika vezetőedző miként látja az elmúlt időszakot és milyen következtetéseket lehet levonni az eddigi húsz mérkőzésből.

GERGELY IMRE

„A hazai játékosok nagy többsége most szembesült először azzal, hogy milyen az Erste Liga színvonal, milyen a játék sebessége. Az alapszakasz fele kellett ahhoz, hogy tapasztalatot szerezzenek, hogy alkalmazkodjanak ehhez a szinthez, fel tudják venni a ritmust. Nem könnyű hozzászokni az Erste Liga elvárásaihoz, ezért is voltak nem várt vereségeink. Nem közhely, hanem tény, hogy mérkőzésről mérkőzésre tanulunk, kielemezve az előző játéknaptól teljesítményét, hogy hol, melyik helyzetben mit kellett volna másképp tenni. Ezekre alapozva számíthatunk arra, hogy a hibák, rossz megoldások száma csökkenni fog és így leszünk fokozatosan jobbak” – mondta az ukrán szakember. Az utóbbi időszakban nagy volt a játékosmozgás a GYHK keretében, jöttek-mentek a jégkorongozók. Donika szerint szükség van a játékoskeret bővítésére, ezért további változásokra kell számítani. A napokban is érkezett új játékos, és van, aki próbajátékon szerepel. „Hosszú még

Idegenben is sok piros-fehér szurkoló előtt játszik a GYHK

FOTÓ: GERGELY IMRE

a szezon, kell a keretbővítés, de a csapat erősödése nem csak ebben fog jelentkezni. Az utóbbi mérkőzéseken már lehetett tapasztalni, hogy javul az összhang a játékosok között, kezdjük megérteni és érezni, hogy mikor, milyen játékhelyzetben kinek hol van a helye, egyre hatékonyabbak vagyunk. Az elején ez nagyon hiányzott, de most már látjuk, hogy a munka kezd eredményes lenni. Az Erste Liga-maraton közben a romániai

ai bajnokikon is helyt kell állni, de ez arra lehetőség, hogy több játékidőhöz jussanak azok, akik eddig kevésbé játszhattak, és az újonnan érkezettek beilleszkedését is segítik ezek a meccsek” – tette hozzá.

Az eddig lejátszott mérkőzéseken a Gyergyói HK hullámvölgyteljesítményt nyújtott. „Egyik mérkőzésen jól játszottunk, a másikon pedig akárhogy erőlködünk és próbálunk megmindent, semmi nem jön össze. A

hullámvölgyek előfordulnak minden csapatnál, ez a sport része. Nem jelenthetjük ki, hogy ezután minden a legjobban alakul majd, de nagyon remélem, hogy a Csíkszeredában elszervezett 0–9-hez hasonló több nem lesz.”

Az Erste Liga alapszakaszának hetedik helyét foglalja el a gyergyói hokicsapat. A vezetőedző szerint az eddigi húsz meccsen nyújtott teljesítmény tükrében reális a jelenlegi

pozíció. „Hetediként, de harcban vagyunk az előkelőbb helyezésekért annak érdekében, hogy a középszakaszt minél kedvezőbb helyzetből várhatunk. Lehet, hogy voltak, akik többet vártak a csapattól, de a szezon elején kitűzött cél, a rájátszásba jutás teljesíthető, és ezt el is fogjuk érni. Nagyon kellett az utóbbi három meccsen gyűjtött kilenc pont, ami a keret hangulatának is jót tett. Visszatért az önbizalmunk, hiszünk magunkban. Jó úton vagyunk, lesznek sikereink a táblázaton jobb helyezést elérő ellenfelekkel szemben is” – válaszolta az elvárásokat Donika.

A szurkolói körökben viszont megoszlanak a vélemények arról, hogy a 7. pozíció jónak tekinthető-e, vagy csalódás. „Ismétlem, biztosan voltak, akik többet vártak a csapattól, de szerintem még túl korai volt ez a várakozás. A teljesítmény javul, a győzelmek is jönnek. Üzenem a szurkolóknak, hogy a csapat csak akkor tud sikeres lenni, ha érzi a közönség bizalmát. Ha a fiúk érzik, hogy mögöttük állnak a szurkolók, buzdítástól hangos a csarnok, akkor mindenki többet képes kihozni magából. És el kell mondanom, hihetetlen, különleges élmény hazai és légiós játékosoknak is azt tapasztalni, hogy távol Gyergyószentmiklóstól, Budapesten, Bécsben és más városokban mennyien szeretik ezt a csapatot. Hogy mindenhol hangosan szól a Hajrá, Gyergyó! Ennek köszönhetően bárhol is vagyunk, otthon érezzük magunkat” – zárta a beszélgetést az ukrán edző.

● JEGYZET

NÁNÓ CSABA

A zsíros kenyértől az eurómilliókig

Javában zajlik a Nemzetek Ligája, ez az újonnan kitalált Európa-bajnoki selejtező, aminek lényegét kevesen értik, de sokan kommentálják. Az európai labdarúgás vezetői annyira túlbonyolították a rendszert, hogy szurkoló legyen a lábán, aki meg tudja érteni és netán el is tudja mondani ennek menetét. (Harry Maguire angol válogatott focista mesélte: „Az edzőnk megpróbálta elmagyarázni az új rendszer szabályait, de nem sokat értettünk meg belőle. Annyit tudok, hogy győznünk kell.”) Ami nyilvánvaló: az új rendszer is a pénzről szól – egyébként a díjazás eléri a 75 millió eurót –, és kevésbé a sportteljesítményről. Mindennapi nyavalyáinkkal elfoglalva keveseket érdekel, hogy mekkora biznisz lett a labdarúgás. Pedig néha érdemes elgondolkodni azon, hogy mire és miért költik el a pénzüket az emberek. Mindenféle irigység nélkül, csupán

a tisztánlátás végett. Hiszen a szurkoló is megdolgozik a jegy áráért, közben fogalma sincs, mi zajlik a háttérben... A futball – talán minden sportágnál jobban – az emberek szórakoztatását jelentette, amióta a 19. század közepe táján az angolok különválasztották a rögbit és a focit. Lelkes amatőrök – többnyire diákok – űzték, és a műkedvelés ebben a sportágban is sokáig megmaradt. A csóróbbja, aki a tanulás vagy a munka mellett a labdát is kergette – néha nyakig elmerülve a sárban –, egy szendvicsnek és egy sörnek is örvendett. (Emlékezetes számomra egy fénykép, amit évekkkel ezelőtt láttam egy könyvben: a 40-es, 50-es évek zseniális temesvári labdarúgója, Perényi-Pecsovsky József az esztergapat mellett végzi munkáját. A gyárból ment edzésre, 40 éves elmúlt, amikor némi kölcsönből megvehette első rozoga gépkocsiját.)

Aztán véget ért a hőskor, és az ember, az ördöggel szövetezve, kitalálta a pénzt. Ez pedig mindent felülírt. Romániából (és Magyarországról is) garmadával távoznak az olyan szakemberek, akik megélhetési edzőként vagy labdarúgóként keresik a betevőjüket arab államokban, Kínában és Isten tudja, hol. (Apropó Kína: a két évvel ezelőtti téli átigazolási időszakban a Kínai Szuperliga bajnokságának csapatai összesen 337 millió eurót

szórtak el új játékosokra, amivel akkor magasan ők lettek a legtöbb pénzt költő ország. Ami ma már viccnek tűnik amellet, hogy az angol bajnokságban ez az összeg idén meghaladta az egymilliárd eurót.) Nos, ezeket a sportembereket – néhányuk valóban jobb sorsra érdemes szakember – kizárólag a pénz motiválja, fityinget sem adnak a teljesítményre, szakmai sikerre.

Világszerte milliárdosok hobbija lett a focicsapatok felvásárlása, Olaszországban például patinás klubok, mint a Milan, az Inter vagy a Parma, kínai többségű tulajdonban vannak. A számok szédületesek, pedig azért ott sem mindenki a futball Mozartja. Az olasz szaklap, a La Gazzetta dello Sport elemzése szerint a legutóbbi átigazolási időszakban 1,1 milliárd eurót költöttek a klubok játékosvásárlásra, a focisták és edzők összefizetése eléri az 1,2 milliárd eurót! Cristiano Ronaldo évi 31 millió eurót keres a Juventusnál, de még a román hátvéd Vlad Chiricheș is, aki tucatfocista és Nápolyban alig rúg labdába, megkeresi az évi 1,7 millió eurót! Pedig ahogyan a nagy Cruyff mondogatta: „egy táska pénz még nem rúgott gólt”. Ha belegondolunk, hogy Puskásék még nejlonharisnyát és sálakat csempésztek külföldről, hogy egy kicsit gatyába rázzák az anyagi hátterüket, valóban nagyot fordult a (futball)világ.